

Downloaded via the EU tax law app / web

Ediție provizorie

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a zecea)

23 ianuarie 2019(*)

„Trimitere preliminară – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Impozite pe venit – Contribuții la asigurările sociale – Lucrător care a părăsit statul membru de încadrare în muncă în cursul anului calendaristic – Aplicarea normei pro rata temporis în privința reducerii prelevărilor contribuțiilor”

În cauza C-272/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos), prin decizia din 12 mai 2017, primită de Curtea la 18 mai 2017, în procedura

K.M. Zyla

împotriva

Staatssecretaris van Financiën,

CURTEA (Camera a zecea),

compusă din domnul K. Lenaerts, președintele Curții, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a zecea, și domnii F. Biltgen și E. Levits (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: doamna C. Strömholm, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 30 mai 2018,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru doamna Zyla, de S.C.W. Douma, professeur;
- pentru guvernul neerlandez, de M.L. Noort și de M.K. Bulterman, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de M. van Beek și de M. Kellerbauer, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 11 iulie 2018,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 45 TFUE.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între doamna K.M. Zyla, pe de o parte, și Staatssecretaris van Financiën (Secretarul de Stat pentru Finanțe, Țările de Jos), pe de altă

parte, în legătură cu determinarea cuantumului de reducere *pro rata temporis* a prelevării aferente contribuțiilor la asigurările sociale pe care ea le datorează.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Potrivit articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82):

„Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială privind:

- (a) prestațiile de boală;
- (b) indemnizațiile de maternitate și de paternitate asimilate;
- (c) indemnizațiile de invaliditate;
- (d) prestațiile pentru limită de vârstă;

[...]

4 Articolul 4 din acest regulament prevede:

„Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament beneficiază de aceleași prestații și sunt supuse aceluiași obligații, în temeiul legislației unui stat membru, ca și resortisanții acelui stat membru.”

5 Articolul 5 litera (a) din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel și în temeiul dispozițiilor speciale de aplicare prevăzute, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, beneficiul prestațiilor de securitate socială sau al altor venituri produce anumite efecte juridice, dispozițiile în cauză din legislația respectivă sunt, de asemenea, aplicabile în cazul beneficiului prestațiilor echivalente dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru sau al veniturilor dobândite într-un alt stat membru;”

6 Titlul II din Regulamentul nr. 883/2004, intitulat „Stabilirea legislației aplicabile”, cuprinde articolul 11 din acesta, care prevede:

„(1) Persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu prezentul titlu.

[...]

(3) Sub rezerva articolelor 12-16:

- (a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv;

[...]

(e) orice alt? persoan? c?reia nu i se aplic? literele (a)-(d) se supune legisla?iei statului membru de re?edin??, [...]"

Dreptul neerlandez

7 Potrivit articolului 8.1 din Wet op de inkomstenbelasting 2001 (Legea din 2001 privind impozitul pe venit), impozitul pe venit ?i contribu?iile sociale sunt percepute de serviciile fiscale prin intermediul unei prelev?ri calificate de acest articol drept combinat?. Quantumul total al „prelev?rii combinate” datorat de o persoan? este ob?inut prin însumarea quantumului impozitului pe venituri ob?inut din munc? ?i din alte surse, precum locuin?a ?i economiile, ?i a quantumului contribu?iilor sociale. Articolul men?ionat prevede c? cota „prelev?rii combinate” este cea care rezult? din suma cotei de impozitare pentru prima tran?? ?i a cotei contribu?iilor aplicabile. Aceast? lege prevede totodat? c? quantumul acestei „prelev?ri combinate” poate fi redus, întrucât „reducerea prelev?rii combinate” este interpretat?, în sensul aceluia?i articol, ca fiind quantumul total ob?inut din reducerea prelev?rii aferent? impozitului pe venit cumulat cu reducerea aferent? contribu?iilor la asigur?rile sociale.

8 Potrivit articolului 8.10 din Legea din 2001 privind impozitul pe venit, „reducerea general? a prelev?rii” se aplic? tuturor contribuabililor. Aceasta se ridică, pentru anul 2013, la 2 001 euro.

9 Contribu?iile la asigur?rile sociale sunt reglementate de Algemene Ouderdomswet (Legea privind sistemul general al asigur?rii pentru limit? de vârst?), de Algemene Nabestaandenwet (Legea privind asigurarea generalizat? pentru urma?i) ?i de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Legea general? privind cheltuielile medicale speciale). Au calitatea de persoane afiliate la aceste trei sisteme de asigurare reziden?ii ??rilor de Jos, precum ?i nereziden?ii supu?i impozitului pe venit ca urmare a muncii salariate furnizate în acest stat membru.

10 Articolul 9 din Wet financiering sociale verzekeringen (Legea privind finan?area asigur?rilor sociale, denumit? în continuare „WFSV”) prevede:

„Contribu?iile la asigur?rile sociale datorate sunt contribu?iile la asigur?rile sociale diminuate pân? la concuren?? cu reducerea prelev?rii aferent? contribu?iilor la asigur?rile sociale aplicabile persoanei obligate la plata contribu?iilor.”

11 Articolul 12 alineatul (1) literele (a)-(c) din WFSV determin? modalit??ile „reducerii generale” a prelev?rii, aferent? contribu?iilor la asigur?rile sociale. La alineatul (3) al acestei dispozi?ii se precizeaz? c? orice persoan? care a pl?tit contribu?ii pe durata întregului an calendaristic are dreptul la aceast? reducere.

12 Articolul 2.6a din Regeling Wet financiering sociale verzekeringen (Decretul de punere în aplicare a Legii privind finan?area asigur?rilor sociale, denumit? în continuare „decretul de punere în aplicare”) prevede:

„În privin?a celui care, o parte dintr?un an calendaristic, nu este obligat s? pl?teasc? contribu?ii din alte cauze decât decesul, reducerea prelev?rii vizat? la articolul 12 alineatul (1) literele (a), (b) ?i (c) din WFSV este redus? *pro rata temporis*, propor?ional cu perioada obliga?iei de a pl?ti contribu?ii în respectivul an calendaristic.”

Litigiul principal ?i întrebarea preliminar?

13 Doamna Zyla, de cet??enie polonez?, a lucrat în ??rile de Jos de la 1 ianuarie 2013 pân? la

21 iunie 2013, perioadă în care aceasta era afiliată la regimul general de securitate socială neerlandez și era obligată la plata contribuțiilor sociale aferente. Ulterior, doamna Zyla s-a deplasat în Polonia, unde și-a stabilit reședința și nu a desfășurat, în cursul anului 2013, nicio activitate remunerată.

14 Din activitatea desfășurată în anul 2013 în Țările de Jos, doamna Zyla a obținut un venit de 9 401 euro. Din acesta, suma de 1 399 de euro a fost reținută la sursă cu titlu de impozit pe venit. Debitorul avea totodată obligația de a plăti suma de 2 928 de euro cu titlu de contribuție la asigurările sociale. În momentul stabilirii deciziei de impunere pentru acel an, doamna Zyla, conform dreptului național, a beneficiat, în calitate de rezident în Țărilor de Jos, de o reducere generală de impozit privind atât cuantumul impozitului pe venit, cât și cuantumul contribuțiilor la asigurările sociale. Astfel, au fost deduse din impozitul pe venit și din contribuțiile la asigurările sociale datorate suma de 1 254 de euro cu titlu de reducere generală, precum și suma de 840 de euro cu titlu de reducere pentru salariul. Instanța de trimitere precizează că, din moment ce persoana în cauză nu mai datorează contribuții la asigurările sociale începând de la 22 iunie 2013, administrația fiscală, conform articolului 2.6a din decretul de punere în aplicare, a redus partea din reducerea generală a prelevării aferente acestor contribuții proporțional cu perioada de plată a contribuției obligatorii de către doamna Zyla în anul 2013.

15 Întrucât calea de atac formulată de doamna Zyla în fața rechtbank Zeeland-West-Brabant (Tribunalul din Zeeland-West-Brabant, Țările de Jos) împotriva deciziei de impunere, prin care ea susține că articolul 2.6a din decretul de punere în aplicare conduce la o diferență de tratament între rezidenți și nerezidenți, care constituie un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor garantate la articolul 45 TFUE, a fost respinsă, aceasta a formulat apel contra hotărârii pronunțate în fața Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Curtea de Apel din Hertogenbosch, Țările de Jos). Instanța de apel a respins de asemenea pretențiile reclamantei din litigiul principal, pentru motivul că, întrucât aceasta din urmă a desfășurat o activitate salariată în Țările de Jos, în sensul articolului 45 TFUE, numai pentru o perioadă de timp determinată, ea nu putea fi eligibilă pentru a beneficia de cuantumul total al părții din reducerea generală a prelevării aferente contribuțiilor la asigurările sociale. Instanța de apel a indicat de asemenea că legislația națională, care prevede această limitare a cuantumului reducerii generale a prelevării, nu instituie nicio diferență de tratament, din moment ce această condiționează cuantumul reducerilor acordate de afilierea sau nu la sistemul de securitate socială națională și de perioada de plată a contribuțiilor.

16 Sesizată cu un recurs formulat de persoana în cauză, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) ridică problema conformității reducerii parțiale a prelevării efectuate în privința doamnei Zyla în raport cu dreptul Uniunii și în special cu jurisprudența Curții.

17 Instanța de trimitere consideră că articolul 45 TFUE ar putea fi interpretat în sensul că nu se opune aplicării unei reduceri a prelevării contribuțiilor sociale proporțional cu durata de afiliere a persoanei impozabile, dar, cu toate acestea, ridică problema dacă un lucrător care a obținut totalitatea veniturilor sale anuale într-un stat membru în care acesta nu are sau nu mai are reședința nu ar trebui să aibă dreptul la întreaga parte a reducerii de prelevare aferente contribuțiilor la asigurările sociale, deși acest lucrător nu a fost afiliat la asigurările sociale ale acestui stat membru pe durata întregului an.

18 În aceste condiții, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru potrivit căreia un lucrător care, în temeiul Regulamentului [(CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se

deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35) sau al Regulamentului nr. 883/2004, este afiliat pentru o parte dintr-un an calendaristic la sistemul de securitate socială al acestui stat membru, poate beneficia cu ocazia prelevării contribuțiilor pentru aceste asigurări sociale numai de o parte din reducerea generală a prelevării aferente contribuțiilor, care este fixată *pro rata temporis* în funcție de perioada de afiliere, dacă, pentru restul perioadei din anul calendaristic, acesta nu este afiliat la sistemul de securitate socială al acestui stat membru și are reședința într-un alt stat membru și a obținut (aproape) toate veniturile sale anuale în primul stat membru.”

Cu privire la întrebarea preliminară

19 Prin intermediul întrebării adresate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care, în vederea stabilirii cuantumului contribuțiilor la asigurările sociale datorate de un lucrător, prevede că reducerea prelevării aferente acestor contribuții, la care un lucrător are dreptul pentru un an calendaristic, este proporțională cu perioada în care acest lucrător este afiliat la sistemul de securitate socială al respectivului stat membru, excluzând astfel de la reducerea anuală o parte din această proporțională cu orice perioadă în care acest lucrător nu a fost afiliat la acest regim și în care a avut reședința într-un alt stat membru unde nu desfășoară o activitate profesională.

20 Potrivit unei jurisprudențe constante, un resortisant al Uniunii Europene, indiferent de locul său de reședință și de cetățenia sa, care se folosește de dreptul la libera circulație a lucrătorilor și care a exercitat o activitate profesională într-un alt stat membru decât cel din care este originar, se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 45 TFUE (Hotărârea din 7 martie 2018, DW, C-651/16, EU:C:2018:162, punctul 18 și jurisprudența citată).

21 În consecință, situația doamnei Zyla, resortisant polonez, care s-a deplasat în țările de Jos pentru a desfășura o activitate salariată de la 1 ianuarie 2013 la 21 iunie 2013 se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 45 TFUE.

22 Rezultă de asemenea din jurisprudența Curții că ansamblul dispozițiilor din Tratatul FUE referitoare la libera circulație a persoanelor urmărește facilitarea exercitării de activități profesionale de orice natură de către resortisanții Uniunii pe întreg teritoriul Uniunii și se opune măsurilor care i-ar putea defavoriza atunci când doresc să exercite o activitate economică pe teritoriul unui alt stat membru (Hotărârea din 7 martie 2018, DW, C-651/16, EU:C:2018:162, punctul 21 și jurisprudența citată).

23 Prin urmare, dispozițiile care împiedică sau descurajează un resortisant al unui stat membru să își păstrească statul de origine pentru a-și exercita dreptul de liberă circulație constituie obstacole în calea acestei libertăți, chiar dacă se aplică independent de cetățenia lucrătorilor în cauză (Hotărârea din 16 februarie 2006, Rockler, C-137/04, EU:C:2006:106, punctul 18, precum și Hotărârea din 16 februarie 2006, Öberg, C-185/04, EU:C:2006:107, punctul 15 și jurisprudența citată).

24 În această privință, este necesar să se amintească, asemenea guvernului neerlandez în observațiile sale scrise, că principiul egalității de tratament prevăzut la articolul 45 TFUE interzice nu numai discriminările evidente, întemeiate pe cetățenie, ci și orice forme disimulate de discriminare care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc în fapt la același rezultat. Exceptând cazul în care este justificat în mod obiectiv și proporțional cu obiectivul urmărit, o dispoziție de drept național, deși este aplicabilă fără a face distincție în funcție de cetățenie, trebuie considerată ca fiind indirect discriminatorie dacă, prin însăși natura sa, poate afecta mai

mult lucrătorii migrați decât pe cei naționali și, în consecință, dacă prezintă riscul de a fi defavorizați în special pe primii (Hotărârea din 5 decembrie 2013, Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken, C-514/12, EU:C:2013:799, punctele 25 și 26).

25 În speță, articolul 2.6a din decretul de punere în aplicare afectează în aceeași mod toate persoanele care nu au fost obligate la plata contribuțiilor la asigurările sociale pentru o parte din anul calendaristic, fără a face distincție în funcție de cetățenia lor. Astfel cum avocatul general a arătat la punctul 47 din concluziile prezentate, respectiva dispoziție nu stabilește prin urmare nicio discriminare directă întemeiată pe cetățenie.

26 Cu toate acestea, pentru ca o măsură să fie calificată drept indirect discriminatorie, nu este necesar ca aceasta să aibă drept efect favorizarea tuturor resortisanților naționali sau defavorizarea numai a resortisanților altor state membre cu excepția celor naționali (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2014, Larcher, C-523/13, EU:C:2014:2458, punctul 32 și jurisprudența citată). În plus, rezultatul din jurisprudența citată la punctele 22 și 23 din prezenta hotărâre că sunt în principiu interzise prin articolul 45 TFUE chiar și obstacolele în calea liberei circulații a lucrătorilor care nu prezintă un caracter discriminatoriu.

27 În speță, pentru a determina dacă articolul 2.6a din decretul menționat constituie o măsură indirect discriminatorie sau un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor, trebuie să se determine, în primul rând, natura fiscală sau socială a acestei dispoziții, din moment ce normele de drept al Uniunii aplicabile diferă în prima ipoteză față de cea de a doua.

28 În această privință, este necesar să se arate, astfel cum s-a constatat la punctele 7 și 14 din prezenta hotărâre, că reducerea prelevării cu titlu de contribuții sociale este stabilită în cadrul unei legislații cu privire la stabilirea impozitului pe venit care cuprinde în același timp sistemul de percepere a impozitului pe venit al persoanelor fizice care sunt persoane impozabile și pe cel de percepere a contribuțiilor lor sociale.

29 Cu toate acestea, chiar dacă impozitele și contribuțiile la asigurările sociale sunt prelevate în mod combinat, veniturile fiscale sunt afectate resurselor generale ale autorităților, în timp ce veniturile din contribuțiile la asigurările sociale alimentează fondurile afectate asigurărilor specifice pentru care sunt prelevate contribuțiile. Instanța de trimitere precizează că, în cadrul reducerii prelevării, se face distincție între partea din această reducere aferentă impozitului și partea din reducere aferentă contribuțiilor la asigurările sociale. Aceasta adugă că, în temeiul articolului 12 alineatul (1) din WFSV, dreptul la partea din reducerea prelevării aferentă acestor contribuții există numai în cazul în care persoana în cauză este obligată la plata acestora.

30 Rezultatul reglementarea în discuție în litigiul principal privește contribuții care sunt afectate în mod specific și direct finanțării securității sociale. Astfel, această reglementare prezintă o legătură directă și suficient de relevantă cu legile care guvernează ramurile securității sociale enumerate la articolul 3 din Regulamentul nr. 883/2004 și se încadrează, prin urmare, în domeniul de aplicare al respectivului regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 27 și jurisprudența citată). Litigiul principal privește, așadar, o restricție eventuală la libera circulație a lucrătorilor cauzată de o măsură de natură socială, care face parte în mod integral din sistemul național de securitate socială.

31 În aceste condiții, principiile izvorâte din jurisprudența care abordează condițiile supunerii la impozitul pe venituri salariale și care rezultă în special din Hotărârea din 14 februarie 1995, Schumacker (C-279/93, EU:C:1995:31), și din Hotărârea din 16 octombrie 2008, Renneberg (C-527/06, EU:C:2008:566), invocate de doamna Zyla în observațiile sale, nu sunt aplicabile într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal.

32 Această apreciere nu este repusă în discuție de împrejurarea, subliniată de instanța de trimitere, că un mecanism de compensație permite să se deducă o parte din reducerea contribuțiilor la asigurările sociale din sarcina impozitului pe venit, prin diminuarea acesteia din urmă, atunci când cuantumul contribuțiilor la asigurările sociale este inferior celui al reducerii aplicabile contribuțiilor respective.

33 Într-adevăr, Curtea a avut deja ocazia să constate că persoanele afiliate la sistemul de securitate socială neerlandez beneficiază numai cu titlu excepțional de reducerile de impozit pentru asigurările sociale, din moment ce o persoană afiliată poate pretinde să obțină astfel de reduceri de impozit numai în ipoteza în care nu își poate compensa reducerile contribuțiilor cu contribuțiile datorate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 septembrie 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, punctul 47). Rezultă că existența mecanismului de compensare identificat la punctul 32 din prezenta hotărâre este lipsit de incidență asupra naturii reducerii contribuțiilor la asigurările sociale prevăzute de dreptul neerlandez, care, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 56 din concluziile prezentate, urmăresc în particular să atenueze efortul economic pe care contribuțiile în cauză îl reprezintă pentru lucrător.

34 În aceste condiții, reiese dintr-o jurisprudență constantă că, deși statele membre își pot strează în principiu competența de a-și organiza sistemele de securitate socială, totuși, în exercitarea acestei competențe, ele trebuie să respecte dreptul Uniunii și în special dispozițiile din Tratatul FUE referitoare la libera circulație a lucrătorilor (a se vedea în special Hotărârea din 13 iulie 2016, Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, punctul 22 și jurisprudența citată).

35 Întrucât dispoziția națională în discuție în litigiul principal privește sistemul de securitate socială neerlandez, trebuie să se determine, în al doilea rând, dacă aceasta constituie, ca atare, o măsură indirect discriminatorie sau un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor.

36 În această privință, după cum s-a arătat la punctul 30 din prezenta hotărâre, situația doamnei Zyla intră în domeniul de aplicare al normelor de coordonare în materie de securitate socială care rezultă din Regulamentul nr. 883/2004.

37 Este necesar să se amintească în privința acestui aspect că, pentru asigurarea liberei circulații a lucrătorilor în Uniune, reținând ca principiu egalitatea de tratament a lucrătorilor în conformitate cu diversele legislații naționale, Regulamentul nr. 1408/71, iar apoi Regulamentul nr. 883/2004 au instituit un sistem de coordonare care privește în special stabilirea reglementării sau a reglementărilor aplicabile lucrătorilor salariați care își exercită, în diverse circumstanțe, dreptul la liberă circulație (Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 34 și jurisprudența citată).

38 Caracterul complet al acestui sistem de norme privind conflictul de legi are ca efect deposedarea legiuitorului din fiecare stat membru de puterea de a stabili în mod independent întinderea și condițiile de aplicare ale legislației sale naționale cu privire la persoanele supuse acesteia și la teritoriul în interiorul căruia dispozițiile naționale își produc efectele (Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 35 și jurisprudența citată).

39 În cauza principală, doamna Zyla, conform articolului 11 alineatul (1) și alineatul (3) litera (a)

din Regulamentul nr. 883/2004, a fost, în perioada corespunzătoare desfășurării activității sale salariale în Țările de Jos, supus legislației acestui stat membru și afiliat la sistemul de securitate socială neerlandez. Ca urmare a acestei afilieri, doamna Zyla a putut să beneficieze, pentru perioada respectivă, de reducerea prelevării aferente contribuțiilor la asigurările sociale. În schimb, întrucât doamna Zyla a încetat să fie afiliat la sistemul de securitate socială neerlandez și, prin urmare, să fie obligat la plata contribuțiilor ca urmare a plecării sale din Țările de Jos și a revenirii sale în statul membru de origine, ea nu a beneficiat, în temeiul articolului 2.6a din decretul de punere în aplicare, de integralitatea cuantumului reducerii prelevării contribuțiilor la asigurările sociale.

40 Așadar, doar în ceea ce privește a doua parte a anului 2013, reglementarea în discuție în litigiul principal a determinat o diferență de tratament între doamna Zyla și o persoană afiliată la sistemul de securitate socială neerlandez pe toată durata acestui an. Prin urmare, o astfel de persoană, chiar dacă nu ar mai fi obținut, asemenea doamnei Zyla, venituri în cea de a doua parte a anului, ar fi avut dreptul la integralitatea reducerii contribuțiilor, deduse cu prioritate din contribuțiile sale la asigurările sociale și, în subsidiar, din impozitele sale. De aici rezultă că, la un venit echivalent, aplicarea integrală a reducerii aferente contribuțiilor la asigurările sociale ale unei persoane afiliate pe întreg parcursul anului la sistemul de securitate socială neerlandez conduce la o sarcină socială, sau chiar fiscală, mai mică decât cea suportată de o persoană care încetează să fie afiliată la sistemul respectiv în cursul aceluiași an.

41 Or, înănd seama de regula unicității legislației sociale înscrise la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 și de regula, înscrisă la alineatul (3) litera (e) din articolul menționat, potrivit căreia o persoană care nu a exercitat o activitate salarială sau independentă este supusă doar legislației sociale a statului membru de reședință, o persoană aflată în situația doamnei Zyla nu mai putea ține de sistemul de securitate socială neerlandez după încetarea activității sale profesionale în acest stat membru și după ce a încetat să aibă reședința acolo.

42 Rezultă că, după cum a arătat în mod întemeiat avocatul general la punctul 63 din concluziile prezentate, o diferență obiectivă, în raport cu natura reglementării în cauză, trebuie să fie constatată între situația unei persoane care, asemenea doamnei Zyla, încetează să fie afiliată la sistemul de securitate socială neerlandez în cursul anului respectiv și un lucrător care rămâne afiliat la acest regim de securitate socială pe întreg parcursul aceluiași an.

43 Curtea s-a pronunțat de altfel în sensul că face parte din logica internă a unui sistem național de securitate socială faptul că se rezervă beneficiul reducerii contribuțiilor doar persoanelor obligate la plata acestora, și anume persoanele afiliate la acest sistem (Hotărârea din 8 septembrie 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, punctul 49).

44 Pe de altă parte, astfel cum a fost amintit la punctul 22 din prezenta hotărâre, ansamblul dispozițiilor tratatului referitoare la libera circulație a persoanelor urmărește facilitarea exercitării de activități profesionale de orice natură de către resortisanții Uniunii pe teritoriul Uniunii și se opune măsurilor care i-ar putea defavoriza atunci când doresc să exercite o activitate pe teritoriul unui alt stat membru decât statul lor membru de origine. În acest context, resortisanții statelor membre dispun în special de dreptul, izvorât direct din Tratatul FUE, de a ține și statul membru de origine pentru a se deplasa pe teritoriul unui alt stat membru și de dreptul de a se deplasa pe teritoriul aceluiași stat membru pentru a desfășura o activitate (Hotărârea din 18 iulie 2017, Erzberger, C-566/15, EU:C:2017:562, punctul 33 și jurisprudența citată).

45 Cu toate acestea, dreptul primar al Uniunii nu îi poate garanta unui lucrător că o deplasare într-un alt stat membru altul decât statul său membru de origine este neutră în materie de securitate socială, întrucât o astfel de deplasare poate, având în vedere disparitățile care există între sistemele și legislațiile statelor membre, în funcție de caz, să fie mai mult sau mai puțin

avantajoas? pentru persoana respectiv? sub acest aspect (Hot?r?rea din 18 iulie 2017, Erzberger, C?566/15, EU:C:2017:562, punctul 34 ?i jurispruden?a citat?). Prin urmare, dreptul Uniunii garanteaz? doar c? lucr?torii care desf??oar? o activitate pe teritoriul unui stat membru altul dec?at statul lor membru de origine sunt supu?i acelora?i condi?ii ca lucr?torii acestui alt stat membru.

46 Av?nd ?n vedere ceea ce preced?, articolul 2.6a din decretul de punere ?n aplicare nu poate fi considerat nici ca o dispozi?ie indirect discriminatorie, nici ca un obstacol ?n calea liberei circula?ii a lucr?torilor, interzise de articolul 45 TFUE.

47 ?n sf?r?it, contrar celor sus?inute de Comisia European?, aceast? apreciere nu este repus? ?n discu?ie prin Hot?r?rea din 26 ianuarie 1999, Terhoeve (C?18/95, EU:C:1999:22), sau prin Hot?r?rea din 8 mai 1990, Biehl (C?175/88, EU:C:1990:186).

48 Astfel, prima dintre aceste dou? hot?r?ri privea sarcina contribu?iilor sociale datorate de un lucr?tor doar deta?at din statul membru de origine ?i care, prin urmare, ?n temeiul normelor de coordonare prev?zute ?n Regulamentul nr. 1408/71, r?m?nea, pe parcursul ?ntregii perioade luate ?n considerare, afiliat la sistemul de securitate social? al respectivului stat membru ?n pofida deta??rii sale ?n alt stat membru. O astfel de situa?ie de distinge ?n mod fundamental de cea ?n care, precum ?n spe??, un lucr?tor ?nceteaz? s? fie afiliat la sistemul de asigur?ri sociale al unui stat membru dup? ce ?i?a ?ncetat activitatea profesional? ?i dup? ce ?i?a deplasat re?edin?a ?ntr?un alt stat membru.

49 ?n ceea ce prive?te a doua hot?r?re, este suficient s? se constate c? diferen?a de tratament ?n discu?ie ?n aceasta, contrar celei ?n discu?ie ?n prezenta cauz?, nu era legat? de sistemul na?ional de securitate social? ?i, prin urmare, nu intra sub inciden?a sistemului de coordonare a normelor ?n materie de legisla?ie social? prev?zut de Regulamentul nr. 1408/71, ?nlocuit de atunci prin Regulamentul nr. 883/2004.

50 ?n aceste condi?ii, este necesar s? se r?spund? la ?ntrebarea adresat? c? articolul 45 TFUE trebuie interpretat ?n sensul c? nu se opune unei reglement?ri a unui stat membru care, ?n vederea stabilirii cuantumului contribu?iilor la asigur?rile sociale datorate de un lucr?tor, prevede c? reducerea prelev?rii aferent? acestor contribu?ii, la care un lucr?tor are dreptul pentru un an calendaristic, este propor?ional? cu perioada ?n care acest lucr?tor este afiliat la sistemul de securitate social? al respectivului stat membru, excluz?nd astfel de la reducerea anual? o parte din aceasta propor?ional? cu orice perioad? ?n care acest lucr?tor nu a fost afiliat la acest sistem ?i ?n care a avut re?edin?a ?ntr?un alt stat membru unde nu desf??oar? o activitate profesional?.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

51 ?ntruc?at, ?n privin?a p?r?ilor din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acesteia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele dec?at cele ale p?r?ilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a zecea) declar?:

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat ?n sensul c? nu se opune unei reglement?ri a unui stat membru care, ?n vederea stabilirii cuantumului contribu?iilor la asigur?rile sociale datorate de un lucr?tor, prevede c? reducerea prelev?rii aferent? acestor contribu?ii, la care un lucr?tor are dreptul pentru un an calendaristic, este propor?ional? cu perioada ?n care acest lucr?tor este afiliat la sistemul de securitate social? al respectivului stat membru, excluz?nd astfel de la reducerea anual? o parte din aceasta propor?ional? cu orice perioad? ?n care acest lucr?tor nu a fost afiliat la acest sistem ?i ?n care a avut re?edin?a ?ntr

?un alt stat membru unde nu desf??oar? o activitate profesional?.

Semn?turi

* Limba de procedur?: neerlandeza.